

ת"פ 28500/11/13 - מדינת ישראל נגד רם פרבר

14 ספטמבר 2016

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 28500-11-13 מדינת ישראל נ'
פרבר
לפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

רם פרבר

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד דניאל אשכנזי

ב"כ הנאשם, עו"ד אבישג כהן-בן נתן

הנאשם - בעצמו

גזר דין

פתח דבר

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירות של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו והיזק לרכוש במזיד, עבירות על סעיפים 275, 273 ו-452 בהתאמה לחוק העונשין, תשל"ז-1977. הנאשם זוכה מחמת הספק מעבירת איומים על שני חלקיה, וזוכה ממרכיבים עובדתיים מסוימים בעבירת הפרעה לשוטר.

כמפורט בהרחבה בהכרעת דין, קבעתי כי הנאשם הפריע לשוטר בכך שבעת שהשוטר ביקש לעצור את אחיו הקטין, הוא נעמד עמידה שאינה פאסיבית בין השוטר לאח, קילל את השוטר והעליבו במטרה להפריע להליך המעצר. כמו כן, קבעתי כי הנאשם תקף שוטר בתחנת המשטרה כשבעט בו ברגלו וגרם נזק לרכוש המשטרה כשהשתולל ושבר את תעלת החשמל.

תסקיר שירות המבחן

מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם כבן 21 ומתגורר בבית הוריו. בגיל צעיר הוכר כספורטאי מצטיין על ידי עיריית רמת גן, אולם לצד עיסוקו האינטנסיבי בספורט חווה קשיי הסתגלות וחוסר יציבות במסגרות עד שנשר מלימודיו בגיל 16

עמוד 1

כדי לסייע בכלכלת משפחתו. עם הפסקת לימודיו עבד בעבודות מזדמנות עד גיוסו לצה"ל, ממנו שוחרר בעילת "אי התאמה" על רקע מעורבותו בפלילים. כיום עובד כיועץ השקעות.

מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם מכחיש את ביצוע העבירות נושא תיק זה ואף מכחיש שתיית אלכוהול ביום האירוע עובר לביצוע העבירות. הוא הביע בפני עורכת התסקיר התנגדות לקביעת בית המשפט בדבר אשמתו, שלל בעייתיות הנובעת מהתנהגותו והציג עצמו כקורבן לאלימות פיזית ומילולית מצד השוטרים במהלך האירועים. בתסקיר צוין כי הנאשם ביטא זעם ותוקפנות במהלך המפגש, וכי עורכת התסקיר התרשמה כי הוא מתקשה לבחון את התנהגותו האלימה כיוון שממוקד בעמדה הקורבנית שמציג ביחס לאירועים.

שירות המבחן מצא כי הנאשם ביצע את העבירות על רקע שתיית אלכוהול לצד קושי בקבלת מרות. הוא מצא כי הסיכון להישנות ביצוע העבירות על ידי הנאשם מידת חומרתן של עבירות האלימות הם ברמה בינונית עד גבוהה, זאת על רקע העובדה שאינו נוטל אחריות על מעשיו, מטיל אשמה על השוטרים, מגלה קושי לשמור על יציבות במסגרות שונות ומתקשה לבחון את עצמו ואת דרכי חשיבתו והתנהלותו, אשר הביאו לביצוע העבירות. שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית ביחס לנאשם.

טיעוני הדדים

ב"כ המאשימה עמד על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו, ביקש לראות במכלול המעשים כאירוע אחד לצורך קביעת מתחם העונש, וטען שהמתחם נע בין מספר חודשי מאסר הניתנים לריצוי בעבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר. אשר לענישה הקונקרטי, הפנה ב"כ המאשימה לתסקיר שירות המבחן ולמסקנות העולות ממנו בדבר היעדר אופק טיפולי והסיכון הנשקף מהנאשם להישנות ביצוע העבירות. עוד ציין כי חודשיים לאחר הרשעת הנאשם בפניי, הורשע הנאשם בעבירות אלימות בבימ"ש לנוער בגין מעשים שביצע בהיותו קטין מספר חודשים לפני המעשים בתיק זה. הוא עמד על הצורך בהרתעה וטען, לעונש מאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי ביחס לנזק שנגרם לרכוש.

ב"כ הנאשם הפנתה בטיעוניה להכרעת הדין ולממצאים שנקבעו בה ולאירועים מהם זוכה הנאשם. היא ציינה כי המעשים אשר היוו בסופו של דבר את עבירת ההפרעה לשוטר היו בדרגת חומרה נמוכה וכן עמדה על הנזק המינורי שנגרם לרכוש. אשר לעבירת תקיפת השוטר ציינה ב"כ הנאשם כי זו נעשתה בשעה שהנאשם שכב על הרצפה ורגליו כבולות וכי ראוי לבחון את המעשים על רקע מכלול האירועים שקדמו להם. ב"כ הנאשם טענה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים אינה גבוהה, בהתחשב במכלול הנסיבות, לרבות העובדה שהגורם המרעיש בעטיו הגיעו השוטרים למקום לא אותר. הסנגורית טענה למתחם שהרף התחתון שלו הוא ענישה מותנית. אשר לנאשם עצמו, טענה הסנגורית כי יש לאבחן בין תיק זה לבין התיק הנוסף בו הורשע הנאשם בבימ"ש לנוער אשר נסיבותיו אינן ברורות, וטענה כי מאז שנת 2014 לא נפתחו לחובת הנאשם תיקים נוספים. ביחס לתסקיר שירות המבחן ולאיי לקיחת האחריות מצד הנאשם, טענה כי כיום מקבל הנאשם את החלטת בית המשפט. עוד הפנתה לכך שהוריו של הנאשם נכים והוא גורם משמעותי בכלכלת משפחתו, כך שענישה מחמירה תפגע בו ובבני משפחתו. היא עתרה לעונש צופה פני עתיד ברף התחתון של מתחם הענישה. ביחס לרכיב הפיצוי בגין הנזק שנגרם לרכוש טענה כי שולם פיצוי בגובה מלוא הנזק על ידי אחיו של הנאשם.

הנאשם עצמו אמר בפניי כי יכבד כל החלטה שתניתן על ידי בית המשפט.

דין והכרעה

שני הצדדים ביקשו לראות במעשים בכללותם אירוע אחד לצורך קביעת מתחם העונש ועמדתם מקובלת עליי בהתאם למבחני ה"קשר ההדוק".

הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו עניינם שמירה על הסדר הציבורי, הגנה על גופם, שלומם וכבודם של העוסקים במלאכת אכיפת החוק ועל יכולתם לבצע את תפקידם ללא הפרעות וכן שמירה על רכוש הציבור.

מדיניות הענישה לעבירות של הפרעה לשוטר ותקיפת שוטר היא מוחשית ומרתיעה, אם כי מגוונת ומשתנה בהתאם לחומרת ההפרעה והתקיפה. המאשימה לא תמכה טיעוניה בפסיקה. ב"כ הנאשם הציגה מספר פסקי דין התומכים בעמדתה העונשית, בחלקם לא נקבע מתחם ענישה, ומתוכם אני מפנה לת.פ. 20118-04-13 **מדינת ישראל נ' פלוני**, בו נקבע מתחם שתחתיתו מאסר מותנה בלוויית של"צ ותקרתו תקופה הניתנת לריצוי בע"ש. אשר לרע"פ 4592/14 **רוטמן נ' מדינת ישראל**, בו ההרשעה הייתה בעבירות של הפרעה לשוטר ובתקיפת שוטר. באותו עניין המתחם שנקבע נע ממאסר מותנה ל - 8 חודשי מאסר בפועל, וביהמ"ש העליון ציין כי אינו נדרש למתחם הענישה שנקבע בביהמ"ש השלום נוכח העובדה שהערעור נוגע רק לשאלת ההרשעה.

בבוחני את חומרת המעשים בהתחשב בנסיבות, אני לוקחת בחשבון כי בתחילת הארוע בוצעו מעשים אימפולסיביים שלא תוכננו מראש. אכן, לעבירה קדם ארוע של הפרת סדר ציבורי, נתון המעצים את החומרה, אך יש משמעות מסוימת לתחושתו הסובייקטיבית של הנאשם שלא היה לו חלק בארוע הפרת הסדר ושהוא ואחיו התרחקו מהמקום. בעקבות הדרישה שיזדהו, ובשל העדר תעודת זהות בידי האח הקטין בן ה - 16, חלה הסלמה בארוע, שתחילתה בחילופי דברים בין האח לבין השוטר וסירוב מצד האח לעיכוב, והמשכה בכל הנוגע לנאשם בהדחפות אקטיבית בין השוטר לאח כדי להפריע למעצרו, ובהטחת קללות ועלבונות, כשהתנהלותו כולה, הגם שלא הייתה בדרגת חומרה גבוהה, יצרה הפרעה לפעולת השוטר. אני לוקחת בחשבון שלמצער חלק ממעשי הנאשם נבעו מרצונו של הנאשם, בגיר - צעיר באותה עת, לגונן על אחיו הקטין. לעומת חלקו הראשון של הארוע, שיש בו נתונים ונסיבות המפחיתים את מידת החומרה, הרי שהתנהלותו של הנאשם לאחר מכן בתחנת המשטרה יוצרת מידה רבה יותר של חומרה. הנאשם המשיך לבצע מעשי עבירה בתחנת המשטרה, מעשים שהתאפיינו באלימות כלפי שוטר נוסף וכלפי רכוש. מדובר בהתנהלות נמשכת בפער של זמן, לאחר שלנאשם הייתה שהות להרגע, ולא ניתן להתייחס למעשים אלה כאל מעשים אימפולסיביים. תקיפת השוטר בוצעה אמנם בחדר החקירות בשעה שהנאשם ישוב על הרצפה כשרגליו אזוקות, אך כפי שפורט בהכרעת הדין הודגמו בעיטות שפגעו ברגליו של השוטר בעוצמה לא מבוטלת. במעשי הנאשם היה פוטנציאל לגרימת נזק פיזי והם מהווים המשך ישיר להתנהלותו חסרת הגבולות לאורך כל הארוע, ודרגת חומרתם בינונית. גם ההיזק לרכוש מהווה חלק מאותה התנהלות משולחת רסן, עד גרימת נזק למערכות חשמל, ועצם העובדה שהעלול הכספית של הנזק היא תחומה אינה ממעטת מחומרת ההתנהלות בתוך תחנת המשטרה.

כעולה מן המקובץ, לאור מאפייני הארוע בכללותו מתחם הענישה נע בתחתיתו מענישה צופה פני עתיד לצד של"צ

משמעותי במקרים של מאמצי שיקום, וביתר המקרים מתקופת מאסר קצרה מאד הניתנת לריצוי בע"ש ועד תקופת מאסר בת 9 חודשים.

לעניין הפיצוי, ככלל גרימת נזק לרכוש מצדיקה פיצוי, אלא שבהליך שלפניי הוברר כי במסגרת הסדר הטיעון עם האח, שילם האחרון פיצוי בהתאם לאומדן הנזק ובנסיבות אלה, בהתחשב בנסיבות המשפחתיות, לא אחייב בפיצוי נוסף.

הענישה הקונקרטית

לא מתקיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם ואף לא הוצגו מאמצי שיקום המצדיקים ענישה מקילה בתחתית המתחם שצוין. בתוך מתחם הענישה יש חשיבות לנסיבות לקולא ולחומרה שלהן:

ראשית, הנאשם ניהל הליך הוכחות. נתון זה אינו עומד לחובתו אך הנאשם אינו יכול ליהנות מההתחשבות הניתנת למי שלקח אחריות, הביע חרטה וחסך זמן שיפוטי. מבלי למעט מן האמור, אינני מתעלמת מכך ששמיעת הראיות הביאה לזיכוי של הנאשם מרכיבים שונים כמפורט בהכרעת הדין. כמו כן אני מתחשבת במידה מועטה בדברי הנאשם בפניי כי הוא מכבד ומקבל את החלטות בית המשפט ואת טיעוני הסנגורית כי הנאשם בדיעבד, לאחר שכפר במעשים בפני ביהמ"ש ובפני שמ"ב, לוקח אחריות על המעשים. אעיר כי הנאשם לא אמר דבר מעבר להצהרה כי יכבד את החלטת ביהמ"ש והמשמעות של לקיחת אחריות בדיעבד, ככל שאכן נלקחה אחריות בדיעבד, היא מוגבלת בנסיבות העניין.

שנית, אין מדובר במעידה חד פעמית של הנאשם, אשר הורשע בביהמ"ש לנוער בעבירת אלימות שבוצעה כשמונה חודשים עובר לעבירות נושא תיק זה. קיומו של מעשה אלימות נוסף בגינו הורשע הנאשם, ביחד עם הסיכונים עליהם עמד שירות המבחן מצירים תמונה שיש בה פוטנציאל לחזרתיות ולסיכון הנשקף מהנאשם. מבלי למעט מן האמור, יש משמעות להתמתנות בהתנהלות הנאשם שמאז אותם מעשים לא חזר על התנהלות עבריינית, ולפיכך מרכיב ההרתעה האישית אינו גבוה.

שלישית, מאז ביצוע העבירות חלפו כשלוש שנים.

רביעית, הנאשם ביצע את העבירות בהיותו בגיר צעיר כבן 18 וארבעה חודשים, וכיום הוא בן כ- 21.

חמישית, אני לוקחת בחשבון את הנסיבות המשפחתיות והאישיות. הנאשם הוא המפרנס העיקרי של משפחתו על פי המוצהר, ולעונש תהא השפעה על בני משפחתו.

שישית, כאמור, אין מדובר בנאשם שעבר תהליך שיקומי, או הפגין מאמצי שיקום.

סוף דבר, באיזון בין השיקולים השונים הגעתי למסקנה כי אין למקם את הנאשם בתחתית מתחם ענישה המשקלל

מאמצי שיקום, ויש מקום לעונש מאסר בדרך של עבודות שירות, קצוב ותחום במשכו, שיאפשר לו לאחר ריצויו להמשיך באורח חיים מתפקד. לא התבקשה ענישה כספית ולנושא הפיצוי אני מפנה לדבריי לעיל.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 45 ימים, שירוצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות-דעת הממונה על עבודות השירות בבית החולים תל השומר.

הנאשם יתייצב במפקדת מחוז מרכז ביום 15.11.16 שעה 08:00 לתחילת ריצויו עונשו.

הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בתנאי עבודות השירות.

2. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור את העבירות בהן הורשע.

3. ניתן צו כללי למוצגים, לשיקול דעת קצין משטרה.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח עותק הפרוטוקול לממונה על עבודות השירות/לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום י"א אלול תשע"ו, 14/09/2016 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת